

Εμείς και... οι ξένοι Νο2

Έχουν, δεν έχουν περάσει δύο εβδομάδες από την μέρα που ο γράφων εξέφρασε την άποψη του για την γνώμη που έχει η συντριπτική πλειοψηφία των μη Ελλήνων για τον λαό μας. Για όσους δεν θυμούνται, αντιγράφουμε: «για τον μέσο Ευρωπαίο, Αμερικανό, Αυστραλό και ούτω καθεξής ο Έλληνας είναι μεν “έξω καρδιά” αλλά και φωνακλάς, φιλόξενος αλλά και δύστροπος, καλοφαγάς, γλεντζές, δουλενταράς αλλά και αλλάζων, ενίοτε και... αμπελοφιλόσοφος. Δυστυχώς δεν είμαστε ούτε αρκετά εξωτικοί αλλά ούτε ιδιαίτερα σικάτοι, δεν είμαστε cool, δεν είμαστε in και ενδεχομένως να μην μας αναγνωρίζεται καν το αναφαίρετο δικαίωμα μας - για ικανότητα, ούτε λόγος να γίνεται - να παρουσιάσουμε πρόσωπο διαφορετικό από εκείνο του διασκεδαστή - ενίοτε και του... θερμού εραστή - με αποτέλεσμα κάθε προσπάθεια επίδειξης εσωστρέφειας και βαθυστοχασμού να θεωρείται - τουλάχιστον από την συντριπτική μάζα της εκτός Ελλάδας κοινής γνώμης - καταδικασμένη εξ αρχής σε αποτυχία. Επαναλαμβάνουμε: δυστυχώς παραμένουμε αποκλεισμένοι στα στενά πλαίσια του all dancing Zorba, με έφεση στο σπάσιμο πιάτο, εκπληκτικοί στο ψήσιμο αρνιών, στο σουβλάκι και τον μουσακά και καταδικασμένοι να ζούμε στην σκιά των αρχαίων ημών προγόνων».

Αφορμή για να επιστρέψουμε στο εν λόγω ζήτημα μας έδωσε η επιστολή που έφτασε στο προσωπικό μας ηλεκτρονικό ταχυδρομείο, και η οποία φέρει την υπογραφή του καλού φίλου της στήλης Δημήτρη Κ. Αφού πρώτα δηλώνει την σύμφωνη του γνώμη με όσα η στήλη τόσο βαρυσήμαντα επισήμανε, ο Δημήτρης θέτει το ερώτημα: «τι γίνεται από εδώ και πέρα;» Τουτέστιν, τι μπορούμε να κάνουμε προκειμένου να αντιστρέψουμε τις εις βάρος μας προβλέψεις;

Δυστυχώς φίλε Δημήτρη, αδυνατώ να απαντήσω στο ερώτημα σου, και όχι βέβαια επειδή θεωρώ πως το εν λόγω πρόβλημα πρέπει να συνεχίσει να μας ταλανίζει ως έθνος λόγω ελλείψεως των κατάλληλων λύσεων και απαντήσεων. Όσο για την άποψη μου, θα προτιμούσα να την εκφράσω σε τυχών συνάντησή μας αφού ως γνωστόν ακόμα και οι τοίχοι έχουν αυτιά. Επομένως η περίπτωση να φτάσουν στα αυτιά του καθοδηγητή μου στο Dreamers Anonymous - στις μεθόδους του οποίου έχω καταφύγει προκειμένου να αποτοξινωθώ από την υπέρμετρη αισιοδοξία, η οποία ενίοτε κάνει την εμφάνισή της καλώντας σε μονομαχία μέχρι τελικής πτώσης τις πεσιμιστικές μου προδιαγραφές, τις οποίες ως γνήσιος Έλληνα, θεωρώ ως αναφαίρετο δικαίωμα αλλά και υποχρέωση προς το DNA μου. Εν ολίγοις καλέ μου Δημήτρη, οι ουτοπιστικές τοποθετήσεις - πόσο μάλλον όταν αυτές γίνονται ενώπιον κοινού - απαγορεύονται δια νόμου και τιμωρούνται καταλλή-

Γράφει ο Σάββας Λιμνατίτης

slimnatitis@optusnet.com.au

Έλληνας σε στιγμή βαθιάς... περισυλλογής

λως από τους επισταμένους μου στο Dreamers Anonymous.

Τουτέστιν, δεν γλιτώνω την επίπληξη αν εκφράσω την άποψη πως οι Έλληνες έχουν αρχίσει να καταλαβαίνουν αφενός το πόσο σπουδαίο όπλο είναι η προπαγάνδα για κάθε μικρομεσαίο που επιθυμεί να διαπρέψει σε ρόλο Δαβίδ, και αφετέρου πως η τελευταία αποδίδει καλύτερα όταν γίνεται όχι μέσω πολιτικών ζυμώσεων και συζητήσεων, αλλά μέσω της τέχνης - και δη στις μαζικής εμβέλειας μορφές της όπως είναι η μουσική και ο κινηματογράφος - καθώς και των αθλητικών στίβων (ειρήσθω εν παρόδω: σε μια εποχή που διψά για ήρωες, κάνουμε ότι περνά από το χέρι μας να γκρεμίσουμε τα είδωλα που οι ίδιοι είχαμε δημιουργήσει, προς τέρψιν βεβαίως των “άλλων” που τρίβουν τα χέρια τους με την αφέλεια που μας διακρίνει).

Αν μάλιστα γουστάρω κόλπα ζόρικα και πιπεράκι στο στόμα, θα σου έλεγα πως έχουμε εμπεδώσει την ανάγκη απεγκλωβισμού τόσο από την φήμη... στρουθοκαμηλιστή που μας ακολουθεί παντού ως άδικη κατάρα, όσο και από το σύνδρομο “αρχοντοχωριατισμού” το οποίο εν τέλει μας χαρακτηρίζει ως λαός, κρατώντας μας δέσμιους στο μίζερο του άρμα. Μακριά λοιπόν από εμάς τέτοιες διαπιστώσεις. Και επειδή Δημήτρη, δεν γουστάρω να αφήσω ορφανή

την καρέκλα μου στο κυκλικό πάνελ του Dreamers Anonymous, δεν πρόκειται να ομολογήσω την πεποίθησή μου πως ο Ελληνικός λαός έχει στην πλειοψηφία του ορκιστεί να ακολουθήσει κατά γράμμα τις επιτάξεις του γνωστού ρητού που λείει κάτι για “η ισχύς εν τη ενώσει”. δηλώνοντας αποφασισμένος να ριχτεί με τα μούτρα στην δουλειά και με βάση κάποιου συγκεκριμένου πλάνου και προγράμματος - και όχι των γνω-

σεων που όχι μόνο λύσεις δεν προσφέρουν, αλλά τουναντίον διαιωνίζουν το πρόβλημα - να καλύψουν το χαμένο έδαφος.

Δεν έχω όμως κανένα ενδιαφέρον να σου περιγράψω - με περίσσιο μάλιστα πάθος, για να μην ξεχνάμε τα γονίδια που μας έχουν κληροδοτήσει οι αρχαίοι ημών πρόγονοι - ποια ακριβώς θα είναι η αντίδρασή μας στους παραμέτρους που θέτει η νέα τάξη πραγμάτων. Φορτώνουμε λοιπόν σκληροπυρηνική - ελληνική, εννοείται - χιπ χοπ στο στερεοφωνικό του αυτοκινήτου, πατάμε το μέταλλο με δύναμη μέχρι το πόδι μας ακουμπήσει το μέταλλο του πατώματος και φεύγουμε με χίλια - με την αδρεναλίνη να κτυπάει κόκκινο - στην εθνική οδό, με τελικό προορισμό το βραχυπρόθεσμο αύριο της ύπαρξης μας. Έχουμε και λέμε λοιπόν: όπως άλλωστε συνηθίζουμε, κλεινόμαστε και πάλι στον εαυτό μας, κλειδωπαρώνοντας την πόρτα πίσω μας και ενεργοποιώντας τα πολλαπλά συστήματα συναγερμού που έχουμε τοποθετήσει για να κρατάμε τον κάθε παρείσακτο μακριά από την “αμιγώς οικογενειακή” μας θάλασσα, παίρνοντας εν τέλει την θέση μας δίπλα στο παράθυρο με μια μπουνκάλα ούισκι - κατά προτίμηση τον Γιάννη τον Περιπατητή - παραμάσχαλα. Από εκεί - και με το τσιγάρο να σβήνει κυριολεκτικά στα χείλη - θα καταναλωθούμε εκ νέου στον ρόλο του απόλυτου ηδονοβλεψία, καθώς θα βλέπουμε τον έξω κόσμο να προχωρά με γοργά και σταθερά βήματα προς τα εμπρός, μυξοκλαψουρίζοντας για όλους εκείνους που επιμένουν να παραβλέπουν την μεγαλοφυΐα μας, για τους άλλους που αν και γνωρίζουν πολύ καλά το πόσο σπουδαίοι είμαστε, προσπερνούν σφυρίζοντας αδιάφορα, και - κυρίως αυτό - βγάζοντας άναρχες φωνές καθώς δακτυλοδειχτούν με όλους τους υπόλοιπους που -υποκινούμενοι από την ζήλια που τους τρωει τα σωθικά - μας πριονίζουν σιγά σιγά την καρέκλα (προσοχή: όχι τον θρόνο, αφού από αυτόν μας έχουν ρίξει από καιρό).

Βέβαια κάποια στιγμή θα ξυπνήσουμε και θα συνειδητοποιήσουμε πως τα αίτια της σταθερής μας πτώσης δεν πρέπει να αναζητηθούν ούτε στις σκοτεινές δυνάμεις του σύμπαντος αλλά ούτε και στους βάρβαρους ξένους και τα παιχνίδια που στήνουν στην πλάτη μας, αλλά στον δικό μας στρουθοκαμηλισμό, αδιαλλαξία και αγύριστο κεφάλι. Δυστυχώς θα είναι αργά αφού το τρένο θα έχει ήδη φύγει από τον σταθμό, ακριβώς την στιγμή που εμείς πατούμε το πόδι μας στην πλατφόρμα.

ΚΕΡΔΙΣΤΕ • WIN • ΚΕΡΔΙΣΤΕ • WIN • ΚΕΡΔΙΣΤΕ • WIN

50 ΔΙΠΛΑ ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ για τους αναγνώστες μας για το μιούζικαλ “Las Vegas”

Ο “Κόσμος” σε συνεργασία με τους παραγωγούς του νέου μιούζικαλ “Las Vegas” προσφέρει στους αναγνώστες του την ευκαιρία να κερδίσουν ένα διπλό εισιτήριο για την παράσταση που θα δοθεί στο State Theatre του Σίδνεϊ την Τρίτη 4 Νοεμβρίου. Συμπληρώστε το κουπόνι και στείλτε το στην διεύθυνση “Κόσμος” 2 Canal Rd, St Peters, NSW 2044 όχι αργότερα από τις 25 Οκτωβρίου. Οι νικητές της κλήρωσης που θα ακολουθήσει θα ακοινοωθούν σε προσεχή έκδοση της εφημερίδας μας. Οι 50 τυχεροί θα πρέπει να προσέλθουν από τα γραφεία μας προκειμένου να παραλάβουν τα εισιτήρια τους.

ΟΝΟΜΑ.....

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ.....

ΤΗΛΕΦΩΝΟ.....

